

Τριώδιον

Τῇ Τετάρτῃ Πρὸ τῶν Βαΐων εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Μηναιὸν - ΤΗΙ ΙΗ' ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Ἰωάννου, μαθητοῦ τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου

ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΗ

Τῇ Τετάρτῃ Πρὸ τῶν Βαΐων

ΧΟΡΟΣ

Ἦχος πλ. α'.

Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου, Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ. Εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἑσπερινή. Εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Τοῦ Τριωδίου.

Στιχηρὸν Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. α'.

Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Πλούσιος ἐν πάθεσιν ὑπάρχων, τὴν ἀπατηλὴν τῆς ὑποκρίσεως περικείμει στολήν, εὐφραινόμενος ἐν τοῖς κακοῖς τῆς ἀκρασίας, καὶ τὴν ἄμετρον ἀσπλαγχνίαν ἐπιδείκνυμαι, παρορῶν μου τὸν νοῦν, πρὸ τοῦ πυλῶνος βεβλημένον τῆς μετανοίας, λιμώττοντα παντὸς ἀγαθοῦ, καὶ νοσοῦντα τὴν ἀπροσεξίαν. Ἀλλὰ σὺ Κύριε, Λάζαρόν με ποιήσον, πτωχὸν ἁμαρτημάτων, μήποτε δεθῇς, ἀποτύχω δακτύλου δροσίζοντος, ὀδυνωμένης μου τῆς γλώττης, ἐν ἀσβέστῳ φλογί, ἐν δὲ τοῖς τοῦ Πατριάρχου με κόλποις Ἀβραάμ, κατασκήνωσον ὡς φιλάνθρωπος.

Στιχηρὸν Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. α'.

Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδῶς μοι.

Πλούσιος ἐν πάθεσιν ὑπάρχων, τὴν ἀπατηλὴν τῆς ὑποκρίσεως περικείμει στολήν, εὐφραινόμενος ἐν τοῖς κακοῖς τῆς ἀκρασίας, καὶ τὴν ἄμετρον ἀσπλαγχνίαν ἐπιδείκνυμαι, παρορῶν μου τὸν νοῦν, πρὸ τοῦ πυλῶνος βεβλημένον τῆς μετανοίας, λιμώττοντα παντὸς ἀγαθοῦ, καὶ νοσοῦντα τὴν ἀπροσεξίαν. Ἀλλὰ σὺ Κύριε, Λάζαρόν με ποιήσον, πτωχὸν ἁμαρτημάτων, μήποτε δεθῇς, ἀποτύχω δακτύλου δροσίζοντος, ὀδυνωμένης μου τῆς γλώττης, ἐν ἀσβέστῳ φλογί, ἐν δὲ τοῖς τοῦ Πατριάρχου με κόλποις Ἀβραάμ, κατασκήνωσον ὡς φιλάνθρωπος.

Μαρτυρικόν.

Ἦχος πλ. α'.

Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Ἀκορέστῳ διαθέσει ψυχῆς, Χριστὸν οὐκ ἀρνησάμενοι, ἅγιοι Μάρτυρες, τοὺς δεινοὺς καὶ διαφόρους αἰκισμούς, παθημάτων ὑπεμείνατε, τῶν τυράννων τὰ θράση κατηδαφίσατε, ἀκλινῇ καὶ ἄτρωτον τὴν πίστιν φυλάξαντες, εἰς οὐρανούς μετέστητε· ὅθεν καὶ παρησίας τυχόντες πρὸς αὐτόν, αἰτήσασθε δωρηθῆναι, ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Στιχηρὰ Προσόμοια. Ποίημα Ἰωσήφ.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Γενηθήτω τὰ ῥά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Πέραν τοῦ Ἰορδάνου σαρκί, περιπολεύων Ἰησοῦ, τοῖς συνοῦσί σοι, ἐβόας, ὁ φίλος ἤδη, Λάζαρος ἀποθανών, τῇ ταφῇ ἀρτίως παραδίδοται· διὸ χαίρω φίλοι μου, δι' ἡμᾶς ἵνα μάθητε, ὡς πάντα οἶδα, Θεὸς

ὦν ἀδιάστατος, εἰ καὶ πέφυκα, τὸ ὁρώμενον ἄνθρωπος. Ἀγωμεν οὖν ζώωσόντες, αὐτὸν ὅπως θάνατος, αἴσθηται τούτου τὸ νίκος, καὶ τὴν τελείαν κατάλυσιν, σαφῶς ἦν ποιήσω, παρεχόμενος τῷ Κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν.

Μάρθαν καὶ τὴν Μαρίαν πιστοί, ἐκμιμησάμενοι πρὸς Κύριον πέμψωμεν, ἐνθέους, ὡς πρέσβεις πράξεις, ὅπως ἐλθὼν τὸν ἡμῶν, νοῦν ἐξαναστήσῃ νεκρὸν κείμενον, δεινῶς ἐν τῷ μνήματι, ἀμελείας ἀναίσθητον, φόβου τοῦ θείου, μηδαμῶς αἰσθανόμενον, καὶ ἐνέργειαν, ζωτικὴν νῦν μὴ ἔχοντα, κρᾶζοντες· Ἴδε Κύριε, καὶ ὥσπερ τὸν φίλον σου, Λάζαρον πάλαι Οἰκτίρμον, ἐπιστασία ἐξηγειρας, φρικτῇ, οὕτω πάντας, ζωοποίησον παρέχων, τὸ μέγα ἔλεος.

Ἔτερον. Ποίημα Θεοδώρου.

Ἦχος πλ. β'. Κύριε ἐπὶ τὸν τάφον.

Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου. Ἦλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Δισημερεύει Λάζαρος ἐν τῷ τάφῳ, τοὺς ἀπ' αἰῶνος βλέπει θανέντας· ἐκεῖ τεθέαται δείματα ξένα, πληθὺν ἀναρίθμητον, Αἶδου κρατουμένην τοῖς δεσμοῖς· διὸ αἱ σύγγονοι θρηνοῦσι πικρῶς προσβλέπουσιν τὸν τάφον αὐτοῦ, Χριστὸς δὲ ἥκει ζῶσαι τὸν φίλον τὸν ἑαυτοῦ, τοῦ μίαν παρὰ πάντων ἐπιτελεῖσθαι συμφωνίαν. Εὐλογημένος εἰ Σωτὴρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Στιχηρὰ τοῦ Μηναίου.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος πλ. β'. Ὁλην ἀποθέμενοι.

Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός· ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπιδάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ὁρμάς τὰς τοῦ σώματος, καὶ τὴν πικρὰν τυραννίδα, τῶν παθῶν ἐξέκλινας, θείῳ φόβῳ Ὅσιε, κυβερνώμενος, καὶ Θεὸν εὐφρανas, ἀρετῶν κάλλεσιν, ὠραῖσας τὴν καρδίαν σου, καὶ νῦν ἐσκήνωσας, ἔνθα τῶν Ὀσίων τὰ τάγματα, κατάλληλον τοῦ πόθου σου, Πάτερ εὐρηκῶς τὴν κατάπαυσιν, ἔνθα μνημονεύειν, ἡμῶν μὴ διαλίπης τῶν πιστῶς, ἐπιτελούντων τὴν μνήμην σου, Ἰωάννη Ὅσιε.

Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ὁρμάς τὰς τοῦ σώματος, καὶ τὴν πικρὰν τυραννίδα, τῶν παθῶν ἐξέκλινας, θείῳ φόβῳ Ὅσιε, κυβερνώμενος, καὶ Θεὸν εὐφρανas, ἀρετῶν κάλλεσιν, ὠραῖσας τὴν καρδίαν σου, καὶ νῦν ἐσκήνωσας, ἔνθα τῶν Ὀσίων τὰ τάγματα, κατάλληλον τοῦ πόθου σου, Πάτερ εὐρηκῶς τὴν κατάπαυσιν, ἔνθα μνημονεύειν, ἡμῶν μὴ διαλίπης τῶν πιστῶς, ἐπιτελούντων τὴν μνήμην σου, Ἰωάννη Ὅσιε.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Θεὸν ἐξεζήτησας, ἀνεπιστρόφῳ καρδίᾳ, μελέταις πτερούμενος, ἱεραῖς θεόπνευστε, καὶ ταῖς νεύσεσι, πρὸς αὐτὸν πάντοτε, ὀλίκῳς κείμενος, πρὸς δὲ τοῦτο ἐπαλείφοντα, καὶ παρορμῶντά σε, ἔσχες τὸν ἐν κλήσει καὶ πράξεις, Γρηγόριον τὸν θαύμασι, καὶ τερατουργίαις ἐκλάμψαντα,

οὐ ταῖς φρυκτωρίαις, λαμπόμενος διήλθες
ἀβλαβῶς, τοῦ ταπεινοῦ τούτου σώματος,
μάκαρ τὸ κλυδώνιον.

Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ’
ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν
αἰῶνα.

Ὅσως ἐβίωσας, μὴ ἐσχηκῶς τὰς
φροντίδας, τοῦ βίου ταῖς κρείττοσιν,
ἐργασίαις Ὅσιε καλλυνόμενος· ἀλλὰ
πῦρ αὐλον, ἐν καρδίᾳ φέρων, ἡσυχίαν
ἐκαρτέρησας, παννύχοις στάσεσι, καὶ
ταῖς ἀγρυπνίαις προσκείμενος, εὐτόνως
καθαίρομενος καὶ θεοειδῆς ἐνδεικνύμενος·
ὅθεν μετὰ πόνους, τὴν ἄπονον ἀπείληφας
τρυφήν, τοῖς σὲ τιμῶσιν αἰτούμενος, θείαν
ἀγαλλίασιν.

Δόξα· καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἦχος πλ. β’. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ἀσπιλε ἀμόλυντε, Μήτηρ Θεοῦ
Παναγία, Κόρη ἀειπάρθενε, Θεοτόκε
Δέσποινα, πῶς ὑμνήσω σε, τὸ Θεοῦ
σκήνωμα, ὁ μεμολυσμένος, τὴν ψυχὴν καὶ
τὴν διάνοιαν, πῶς δὲ τὸ μέγεθος σου τῶν
θαυμασίων ἐξεύχομαι, τὴν χάριν καὶ τὸ
ἔλεος, ὅπερ ἐπιχέεις μοι πάντοτε; Φρίττων
οὖν προσπίπτω, καὶ κράζω σοι τό, Χαῖρε
εὐλαβῶς, χαῖρε πιστῶν παραμύθιον, τῶν
παρακαλούντων σε.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σοφία. Ὁρθοί.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου
Πατρός, οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ
Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν,
ιδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα,
Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν

πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις,
Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ
δοξάζει.

Τὰ Αναγνώσματα

ΙΕΡΕΥΣ

Ἐσπέρας...

Τοῦ Τριωδίου ---

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Προκείμενον. Ἦχος δ’.

Ψαλμὸς ΡΙΔ’ (114).

Εὐαρεστήσω ἐνώπιον Κυρίου, ἐν χώρᾳ
ζώντων.

Ἠγάπησα, ὅτι εἰσακούσεται Κύριος τῆς
φωνῆς τῆς δεήσεώς μου.

Γενέσεως τὸ ἀνάγνωσμα.

ΙΕΡΕΥΣ

Σοφία. Πρόσχωμεν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Κεφ. ΜΓ’, 25-30 ΜΕ’, 1-16

Προσήμεναι τῷ Ἰωσήφ οἱ ἀδελφοὶ
αὐτοῦ τὰ δῶρα, ἃ εἶχον ἐν ταῖς χερσίν
αὐτῶν εἰς τὸν οἶκον· καὶ προσεκύνησαν
αὐτῷ ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν. Ἠρώτησε
δὲ αὐτούς· Πῶς ἔχετε; καὶ εἶπεν αὐτοῖς·
Ὑγιαίνει ὁ πατήρ ὑμῶν ὁ πρεσβύτερος, ὃν
εἶπατε ἔτι ζῆν· Οἱ δὲ εἶπον· Ὑγιαίνει, ὁ
παῖς σου ὁ πατήρ ἡμῶν, ἔτι ζῇ. Καὶ εἶπεν·
Εὐλογητὸς ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος τῷ Θεῷ· καὶ
κύψαντες προσεκύνησαν αὐτῷ. Ἀναβλέψας
δὲ τοῖς ὀφθαλμοῖς Ἰωσήφ, εἶδε Βενιαμὴν τὸν
ἀδελφὸν αὐτοῦ τὸν ὁμομήτριον, καὶ εἶπεν·
Οὗτός ἐστιν ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν ὁ νεώτερος, ὃν
εἶπατε πρὸς με ἀγαγεῖν; καὶ εἶπεν· Ὁ Θεὸς
ἐλεῆσαι σε τέκνον. Ἐταράχθη δὲ Ἰωσήφ·
συνεστρέφετο γὰρ τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ
ἐπὶ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ, καὶ ἐζήτηι κλαῦσαι·
εἰσελθὼν δὲ εἰς τὸ ταμεῖον, ἔκλαυσεν ἐκεῖ·
καὶ νιψάμενος τὸ πρόσωπον, ἐξεληθὼν

ἐνεκρατεύσατο. Καὶ οὐκ ἠδύνατο Ἰωσήφ ἀνέχεσθαι πάντων τῶν παρεστηκότων αὐτῷ, ἀλλ' εἶπεν· Ἐξαποστείλατε πάντας ἀπ' ἐμοῦ· καὶ οὐ παρειστῆκει οὐδεὶς τῷ Ἰωσήφ, ἥνίκα ἀνεγνωρίζετο τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ· καὶ ἀφῆκε φωνὴν μετὰ κλαυθμοῦ. Ἦκουσαν δὲ πάντες οἱ Αἰγύπτιοι, καὶ ἀκουστὸν ἐγένετο εἰς τὸν οἶκον Φαραώ. Εἶπε δὲ Ἰωσήφ πρὸς τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ· Ἐγὼ εἰμι Ἰωσήφ· ἔτι ὁ πατήρ μου ζῇ; Καὶ οὐκ ἠδύναντο οἱ ἀδελφοὶ ἀποκριθῆναι αὐτῷ· ἐταράχθησαν γάρ. Εἶπε δὲ Ἰωσήφ πρὸς τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ· Ἐγγίσατε πρὸς με· καὶ ἤγγισαν. Καὶ εἶπεν· Ἐγὼ εἰμι Ἰωσήφ ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν, ὃν ἀπέδοσθε εἰς Αἴγυπτον· νῦν οὖν μὴ λυπεῖσθε, μηδὲ σκληρὸν ὑμῖν φανέτω, ὅτι ἀπέδοσθέ με ᾧδε· εἰς γὰρ ζωὴν ἀπέστειλέ με ὁ Θεὸς ἔμπροσθεν ὑμῶν. Τοῦτο γὰρ δεύτερον ἔτος λιμὸς ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἔτι λοιπὰ πέντε ἔτη, ἐν οἷς οὐκ ἔστιν ἀροτρίασις, οὐδὲ ἀμητός. Ἀπέστειλε γὰρ με ὁ Θεὸς ἔμπροσθεν ὑμῶν, ὑπολείπεσθαι ὑμῖν κατάλειμμα ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐκθρέψαι ὑμῶν κατάλειψιν μεγάλην. Νῦν οὖν οὐχ ὑμεῖς με ἀπεστάλκατε ᾧδε, ἀλλὰ ὁ Θεός· καὶ ἐποίησέ με, ὡς πατέρα Φαραώ, καὶ Κύριον παντὸς τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ ἄρχοντα πάσης γῆς Αἰγύπτου. Σπεύσαντες οὖν, ἀνάβητε πρὸς τὸν πατέρα μου, καὶ εἶπατε αὐτῷ· Τάδε λέγει ὁ υἱός σου Ἰωσήφ· Ἐποίησέ με ὁ Θεὸς κύριον πάσης γῆς Αἰγύπτου· κατάβηθι οὖν πρὸς με, καὶ μὴ μείνης· καὶ κατοικήσεις ἐν γῇ Γεσέμ Αἰγύπτου, καὶ ἔσῃ ἐγγὺς μου σύ, καὶ οἱ υἱοί σου, καὶ οἱ υἱοὶ τῶν υἱῶν σου, τὰ πρόβατά σου, καὶ οἱ βόες σου, καὶ ὅσα σοί ἐστι· καὶ ἐκθρέψω σε ἐκεῖ· ἔτι γὰρ πέντε ἔτη λιμὸς ἔσται ἐπὶ τῆς γῆς, ἵνα μὴ ἐκτριβῇς σύ, καὶ οἱ υἱοί σου, καὶ πάντα τὰ

ὑπάρχοντά σου. Ἴδου οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν βλέπουσι, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ Βενιαμὶν τοῦ ἀδελφοῦ μου, ὅτι τὸ στόμα μου τὸ λαλοῦν πρὸς ὑμᾶς. Ἀπαγγείλατε οὖν τῷ πατρί μου πᾶσαν τὴν δόξαν μου τὴν ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ ὅσα ἴδετε· καὶ ταχύναντες, καταγάγετε τὸν πατέρα μου ᾧδε. Καὶ ἐπιπεσὼν ἐπὶ τὸν τράχηλον Βενιαμὶν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ἔκλαυσεν ἐπ' αὐτῷ, καὶ Βενιαμὶν ἔκλαυσεν ἐπὶ τῷ τραχήλῳ αὐτοῦ. Καὶ καταφιλήσας πάντας τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ, ἔκλαυσεν ἐπ' αὐτοῖς· καὶ μετὰ ταῦτα, ἐλάλησαν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ πρὸς αὐτόν. Καὶ διεβοήθη ἡ φωνὴ εἰς τὰ ὦτα Φαραώ, λέγοντες· Ἦκασιν οἱ ἀδελφοὶ Ἰωσήφ. Ἐχάρη δὲ Φαραώ, καὶ πᾶσα ἡ θεραπεία αὐτοῦ.

Προκείμενον. Ἦχος δ'.

Ψαλμὸς ΠΙΕ' (115).

Τὰς εὐχάς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω, ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα· ἐγὼ δὲ ἐταπεινώθην σφόδρα.

(ἐμμελῶς)

Κέλευσον.

ΙΕΡΕΥΣ

Σοφία. Ὁρθοί. Φῶς Χριστοῦ φαίνει πᾶσι.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα.

ΙΕΡΕΥΣ

Σοφία. Πρόσχωμεν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Κεφ. ΚΑ', 23 - ΚΒ', 4

Ὅς φυλάσσει τὸ στόμα αὐτοῦ καὶ τὴν γλῶσσαν, διατηρεῖ ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν αὐτοῦ. Θρασὺς καὶ αὐθάδης καὶ ἀλαζών, λοιμὸς καλεῖται· ὃς δὲ μνησικακεῖ, παράνομος. Ἐπιθυμία ὀκνηρὸν

ἀποκτείνουσιν· οὐ γὰρ προαιροῦνται αἱ
χεῖρες αὐτοῦ ποιεῖν τι. Ἀσεβῆς ἐπιθυμεῖ
ὅλην τὴν ἡμέραν ἐπιθυμίας κακᾶς, ὁ
δὲ δίκαιος ἐλεεῖ καὶ οἰκτεῖρει ἀφειδῶς,
θυσίαι ἀσεβῶν, βδέλυγμα Κυρίῳ· καὶ
γὰρ παρὰ νόμῳ προσφέρουσιν αὐτάς.
Μάρτυς ψευδὴς ἀπολείται, ἀνὴρ δὲ ὑπήκοος
φυλασσόμενος λαλήσει. Ἀσεβῆς ἀνὴρ
ἀναιδῶς ὑφίσταται προσώπῳ· ὁ δὲ εὐθύς,
αὐτὸς συνιᾷ τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ. Οὐκ ἔστι
σοφία, οὐκ ἔστιν ἀνδρεία, οὐκ ἔστι βουλή
κατέναντι Κυρίου, πρὸς τὸν ἀσεβῆ. Ἴππος
ἐτοιμάζεται εἰς ἡμέραν πολέμου· παρὰ
δὲ Κυρίου ἡ βοήθεια. Αἰρετώτερον ὄνομα
καλόν, ἢ πλοῦτος πολὺς· ὑπὲρ δὲ χρυσίον
καὶ ἀργύριον χάρις ἀγαθή. Πλούσιος καὶ
πτωχὸς συνήντησαν ἀλλήλοις· ἀμφοτέρους
δὲ ὁ Κύριος ἐποίησε. Πανοῦργος ἰδὼν
πονηρὸν τιμωρούμενον κραταιῶς, αὐτὸς
παιδεύεται· οἱ δὲ ἄφρονες παρελθόντες
ἐζημιώθησαν. Γενεὰ σοφίας φόβος Κυρίου,
καὶ πλοῦτος, καὶ δόξα, καὶ ζωή.

(Go back to the Presanctified Liturgy booklet.)